

der er en aftale som en del af finansloven om, at man bl.a. skal bruge dem til overvågning, bedre aflytning af terrorgrupper og terrorismistænkte, man skal bruge dem til at være langt mere aktiv i terrorbekæmpelsen, end den første antiterrorpakke fra 2002 tilsagde.

Det burde egentlig ikke afføde den store diskussion. Det burde være noget, de fleste kunne være enige om efter det, der skete i London i sommer.

Så det er vigtige initiativer, men præcis hvad de koster, og præcis hvordan fordelingen skal være, er der ikke truffet aftale om. Det er jo så de rammer, som ligger nu, man skal fylde ud.

Med hensyn til diskussionen om Rosenhøj i Århus vil jeg sige, at det ikke er terror i almindelig forstand. Men problemerne, vi har set i Frankrig, og problemerne i mindre målestok i Århus kunne meget vel betyde, at vi er nødt til at bruge nogle skarpere værktøjer, som man bruger i terrorbekæmpelsen over for de grupper, der planlægger sådan nogle ting.

Der synes vi da, det er nødvendigt – også for at sikre borgerne i området tryghed – at vi hurtigt finder ud af: Hvem er det, der står bag? Hvem er det, man kan laste for de her ting, som skaber enormt stor utryghed i et boligområde, i en ghetto, som man vel nok kan kalde det efterhånden?

(Kort bemærkning):

Morten Bødskov (S):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvad hr. Peter Skaarup siger. Der er jo desværre masser af eksempler på, at der tidligere har været lignende uroligheder i andre boligområder, men som politiet i Århus rigtigt nok siger, har man her løst problemerne på ganske almindelig vis: i et samarbejde mellem kommune, sociale myndigheder og politi.

Men nu vil Dansk Folkeparti altså gøre det til terror. Det er jo det, der bliver sagt, når man vil bruge de muligheder, som politiet og efterretningstjenesterne har til at bekæmpe terror. Det er jo det, der er sandheden.

Jeg må sige, at jeg har meget vanskeligt ved at se, hvordan det skal konkretiseres. For jeg tror, at med den type udtalelser, som hr. Peter Skaarup hermed gør sig skyldig i at komme med, er man med til at fjerne fokus fra, hvad det her handler om, man er med til at oppiske en stemning, og man er med til at vanskeliggøre en samlet bred løsning af de her spørgsmål. Det er det, der er hovedproblemet.

Det er derfor, jeg spørger meget konkret: Hvor står de uroligheder nævnt i den terrorparagraf, vi har i dag?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at hr. Morten Bødskov er med til at bagatellisere det, der foregår i et område i Århus, som ingen dér har lyst til skal foregå. Derfor skaber man et billede af, at det nok bare er noget småkriminalitet, det er nok ligegyldigt.

Men i virkeligheden skal vi være opmærksomme på, at når politiet kontrollerer de kriminelle miljøer i dag, specielt de kriminelle miljøer blandt indvandrere, som til en vis grad er ved at overtage scenen fra rockerne, konstaterer politiet, at der er en ny sammenhæng mellem organiseret kriminalitet, som normalt ikke har noget med politiske mål og ekstremisme at gøre, og så ekstremisme, fundamentalisme, hvor man også støtter politiske mål.

Det er det, vi har set som noget vigtigt at gøre opmærksom på; at sikre, at man også bruger de værktøjer, der skal til. Det er lidt af det, der er tankegangen bag det forslag, der er i embedsmandsgruppens rapport, hvor man vil sammenlægge PET og NEC. Der har man altså brug for en stærk enhed, der kan hjælpe til ude i politikredsene, hvis man finder noget, der virkelig er alvorligt. Og jeg synes, at det, der skete i Rosenhøj, faktisk var alvorligt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og så går vi videre i ordfører-rækken. Fru Birthe Rønn Hornbech.

KL 16.15

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo regeringen og Folketinget, der er Danmarks lovgivende magt, og det er derfor en vigtig del af vore pligter, at vi overvåger lovgivningen og bestandig sørger for, at lovgivningen er i overensstemmelse med de krav, virkeligheden stiller. Regeringen og Folketing må udvise rettidig omhu. Terrortruslen er reel.

Derfor var Venstre også det parti, der straks efter 11. september 2001 bad statsminister Nyrup Rasmussen om at give lovgivningen et eftersyn, ikke mindst hvad angår straffelov og retsplejelov. VK-regeringen tog som bekendt over, og i 2002 kunne et bredt flertal i Folketinget vedtage den såkaldte terrorpakke, der bl.a. indebar væsentlige ændringer netop i straffelov og retsplejelov. Vi fik bl.a. en terrorbestemmelse, der